

Nooit alleen

Psalm 56:9 en 10

Ds. Ilonka Terlouw | Jeugddienst | juli 2007

Psalm 56:9, 10

Mijn omzwervingen hebt u opgetekend,
vang mijn tranen op in uw kruik.

Staat het niet alles in uw boek?

In het uur dat ik u aanroep wijken mijn vijanden,
want dit weet ik: God staat mij ter zijde.

1. Psalm 56 oude berijming

Vanavond wil ik met jullie stilstaan bij psalm 56, vers 9 en 10. Ik weet nog dat ik die psalm voor het eerst hoorde. Ik ben opgegroeid in een Evangelische gemeente, en daar zongen we geen psalmen. Rond mijn 16e verlieten we die kerk en na vijf jaar zonder kerk te zijn geweest, stapte ik, in mijn eentje, weer eens een kerk binnen. Een Gereformeerde Bondskerk nog wel.

Dat maakte best veel indruk op mij. Ik had tien jaar lang in de muziekgroep van de Vrij Evangelische Gemeente gespeeld, maar hier klonk een statig kerkorgel. En ze zongen liederen die een heel andere klank hadden, langzaam en gedragen. We zongen Psalm 56:5, berijmde versie:

Gij weet o God - hoe 'k zwerven moet op aard

Mijn tranen hebt G'in Uwe fles vergaard...

Ik moest wennen aan de oude taal, maar de boodschap was zo krachtig, dat het me nooit meer heeft losgelaten.

God weet van al jouw omzwervingen. God weet alles wat je hebt meegemaakt.

Gij weet, God, hoe 'k zwerven moet.

Zwerven door het leven

Ik vind het wel een passend woord 'zwerven' en 'omzwervingen'. Het leven brengt je overal en nergens. We komen eens hier, we komen eens daar. Voor mij was het een hele omzwerving hoe ik daar weer in de kerk was beland. Jij zult zo je eigen omzwervingen hebben. Je hebt een paar maanden een relatie gehad en die is nu uit. Of je bent net geslaagd voor je middelbare school en nu begin je aan een nieuwe studie: een nieuwe omzwerving waarvan je nog niet weet waar het je brengen zal.

Er zijn heel wat mensen die een dagboek bijhouden waarin ze al hun omzwervingen opschrijven. Misschien doe je dat zelf ook wel, of schrijf je soms je gevoelens op in een gedicht of een lied. Ergens proberen we zo ons verleden vast te houden. Want wat we meemaken in ons leven is belangrijk, dat is deel van wie we zijn. Als vrienden vertel je elkaar daarom wat je meemaakt. Voor je verkering krijgt wil je je vriend of vriendin bepaalde dingen vertellen voordat je die relatie begint. Je wilt dat die ander

bepaalde dingen weet die jij hebt meegemaakt of hebt gedaan. Want die ervaringen horen bij jou - dat is wie je bent.

Nu - voor God ben jij zo belangrijk en waardevol, dat alles wat je in je leven doet en meemaakt, hem aan het hart gaat. Daarom houdt God een dagboek bij over ons leven. Niet om je op de vingers te tikken van 'kijk eens wat je allemaal hebt gedaan' - maar zoals wanneer je een relatie aangaat: dan wil je alles van die ander weten. En alles wat die ander heeft meegemaakt, goed of slecht, is dan belangrijk en waardevol, want het is een stukje van wie je bent. Voor God is jouw leven zo belangrijk, dat hij er een boek over schrijft.

2. Als het leven soms pijn doet...

Te midden van alles wat je meemaakt, neemt je verdriet een bijzondere plaats in. In onze maatschappij gaan wij helaas soms veels te gemakkelijk om met het verdriet van mensen. Wij zijn vaak onzorgvuldig en ongeduldig.

Je krijgt je al snel een antwoord als: 'ach het is al zo lang geleden gebeurd, laat het toch los'. Of: 'doe toch niet zo moeilijk, bekijk het van de positieve kant, het is allemaal zo erg niet'. Of wat nog erger is: er wordt helemaal niet naar je geluisterd. Je herkent het ook vast: dat je vriendin net anders reageert dan je gehoopt had. Je had gehoopt dat hij of zij zou begrijpen wat je bedoelde, maar ze pakt het helemaal fout op.

Het is ook weer niet zo heel vreemd. Jouw omzwervingen, zijn jouw ervaringen. Een ander kan nooit helemaal precies begrijpen of voelen wat jij meemaakt. Maar juist als je het moeilijk hebt, kun je je wel heel eenzaam voelen als een ander je niet begrijpt.

Het gevolg is dat we ons in onszelf terugtrekken. 'O.k., als je zo reageert dan vertel ik het wel niet!' Je hoeft maar een paar keer een onverschillige reactie van iemand te

hebben meegemaakt en dan houd je je mond voortaan wel. Van buiten lach je, maar van binnen huil je soms.

Maar God - lieve mensen,

God gaat heel anders met ons verdriet om.

God is uiterst geduldig en uiterst zorgvuldig.

Zó zorgvuldig dat hij elke traan die wij laten opvangt.

3. Tranenflesje

In die tijd hadden veel vrouwen tranenflesjes. Bij opgravingen in Israël zijn die flesjes ook teruggevonden. Als ze verdrietig waren, dan vingden die vrouwen hun tranen op in een flesje. Zo bewaarden ze hun tranen.

Het flesje werd onder andere gebruikt als de mannen op oorlogspad gingen. De vrouwen bleven alleen thuis achter. Dat was voor een vrouw niet makkelijk, zo lang haar man te moeten missen. Daarbij kwam nog de onzekerheid, dat je niet wist of hij terug zou komen. Er werden heel wat tranen gelaten. En die tranen vingden ze dan op. Ze bewaarden dat flesje voor de dag dat hun man terug zou komen. Als hun man dan terug kwam, dan kon zijn vrouw hem dat flesje met tranen laten zien. Dat zei vaak meer dan woorden konden zeggen: zoveel hou ik van je, zoveel heb ik je gemist. En daar heeft David het over in dit gebed: vang mijn tranen op in uw fles. Al heeft niemand oog voor zijn verdriet. God heeft dat wel.

Voor God is elke traan die wij laten kostbaar - hij vangt ze op en bewaart ze. Hij bewaart ze, tot die dag dat wij zullen thuiskomen, van het slagveld zagezegd, en God zullen ontmoeten. Dan zal hij dat flesje laten zien, het zal meer zeggen dan woorden kunnen uitdrukken: Zie maar, zoveel hou ik van je. Elke traan die jij hebt gehuild, heb ik gezien, ik heb het opgevangen en ik heb het niet verloren laten gaan.

Zó gaat God met ons verdriet om. Zo voorzichtig, zo zorgvuldig.

Met deze God aan je zij, kun je de hele wereld aan - ook als het moeilijk is.

Davids leven was niet zo eenvoudig. Hij zwierf alleen door het bergland van Palestina. Saul achtervolgde hem en hij was zojuist gevangen genomen in Gat. En dan ga je jezelf afvragen: is er wel iemand die ziet wat ik meemaak? In Gat deed David alsof hij gek was, hij gedroeg zich als een half gare. Zo hoopte hij dat ze hem vrij zouden laten, want wat moet je met een imbeciel? Maar tegelijk huilde hij innerlijk. Wat moest hij toch doen? Waarom mochten die mensen zo ongestoord hun gang gaan.

Maar de tranen die David huilt, zullen niet voor niets zijn. Hij zal niet tevergeefs huilen. Die tranenfles heeft nog een doel. De mensen kunnen doen wat ze willen, ze kunnen zeggen wat ze willen - maar er zal een dag komen.... een dag van oordeel, dat zij voor het gerecht moeten verschijnen. Dan zullen al jouw tranen daar zijn. God heeft ze opgespaard en bewaard. Jouw tranen zullen daar getuigen van alles wat je in je leven hebt meegemaakt. En God zal rechtspreken. De mensen kunnen nu wel zeggen wat ze willen, maar ze zullen niet het laatste woord hebben.

Er zal recht gedaan worden aan jouw verdriet.

4. God is voor je

Dat zijn bijzondere pareltjes van troost waar je je in dit leven aan vast mag houden.

Dat God alles ziet wat je overkomt en je tranen bewaart. En dat het niet voor niets zal zijn, maar dat God ooit zal rechtspreken.

Toch ligt onze grootste troost niet in de toekomst, maar ontvangen we onze grootste troost nu al, in het simpele feit dat we God zelf mogen kennen en een relatie met hem mogen hebben. Alleen dat geeft je de zekerheid dat dit leven niet het einde is.

Alleen dan weet je dat er straks een leven staat te wachten waarin God alle tranen van je ogen af zal wissen.

Ja, alleen als je God kent, weet je dat Hij voor je is.

Al is iedereen tegen je, al scheldt de hele wereld je uit, al lopen al je plannen in het honderd, God is nog steeds voor je. Dat heeft hij bewezen door zijn Zoon te sturen, zodat God jou alles kan vergeven, ook wanneer jij anderen verdriet hebt gedaan. Dat is geen mooi verhaal, dat is de waarheid. Een waarheid die al werkelijkheid wordt in je leven met God nu. Daarom kan je zeggen: dit weet ik, dat God voor mij is. Geen gevoel, geen ervaring - David weet dat God voor Hem is. Zo staat het er letterlijk in vers 10: dit weet ik, dat God voor mij is. God staat aan jouw kant. Dat is iets wat mensen je nooit kunnen ontnemen.

5. Bid!

Hoe dichter je in dit leven bij God zult leven, hoe meer kracht je daar uit zal kunnen putten.

Terwijl David gevangen zit en hard bezig is met zijn eigen plannetje om vrij te komen, bidt hij ook tot God. Hij huilt tot God. En in die tranen ligt ook zijn overwinning. Die aanwezigheid van God in zijn leven is zo sterk - mensen kunnen hem overal raken, maar dat kunnen ze hem niet ontnemen.

David juicht: God is voor mij, wat kunnen mensen mij dan nog doen?

Bid

Roep

Lach

Huil

Schreeuw

Zing

Fluister

Spreek met God

Vertel hem alles wat je bezighoudt. Dan zal Gods Geest al meer je hart vullen. Je vertelt dingen niet aan God om God te informeren. Hij weet wel wat er allemaal in je leven gebeurt. Maar je vertelt het aan God, om dat deel van je leven aan God te geven. Zo geef je Gods Geest de ruimte om ook op dat punt in je hart de leiding te nemen.

Dan zal de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, je hart vullen.

Gods vrede zal je verstand vullen.

Gods vrede zal je gevoel vullen.

Gods vrede zal met je zijn als je lacht;

Gods vrede zal met je zijn als je huilt.

6. Het einde van je tranen

Je bent niet alleen - God is altijd met je. Hij staat aan je zij.

Het trekt met je mee dit leven door.

Zo zal God zal met je mee lachen

en God zal met je meehuilen,

tot die dag komt, dat je thuis zult komen.

Hij zal met zijn hand voorzichtig de laatste tranen van je wangen wegvegen.

Vorzichtig zal hij ze opvangen in zijn fles.

Het zullen je laatste tranen zijn.

- 'nooit meer tranen, nooit meer pijn'

Zo zegt het Opwekkingslied -

Maar de fles zal niet gesloten worden.

Onze tranen hoeven dan niet langer bewaard te worden.

Ik kan maar één ding bedenken waar ze dan nog goed voor zijn. Wat kunnen we dan anders doen dan, net als die vrouw uit Lucas 7, neerknielen aan de voeten van Jezus, de fles nemen en Jezus' voeten wassen met onze tranen.

Die tranen nog één keer laten vloeien,

...laten wégvloeien....

Maar dan als tranen van geluk.

- want aan de voeten van onze Heer

is de hoogste plaats –

GewoonGeloven.com